

vinū: quia nullū secretū ē ubi regnat
ebrietas. Ne forte bibāt et obliuiscan-
tur iudiciū: et mutet causā filiorū pau-
peris. Date licetā merentibus: et vinū
hīs qui amaro sūt animo. Bibant
et obliuiscant egestatis suae: et doloris
sui nō recordent amplius. Aperi os
cui muto: et causis omnium filiorū qui
pertransiūt. Aperi os tuū: decerne quod
iustū est: et vindica inopē et pauperē.
Aleph. Mulierē forte quis inueniet?
procul et de ultimis finibus precū eius.
Beth. Cōsidit in ea cor viri sui: et spo-
liis non indigebit. Gimel. Reddet ei
bonū et nō malū: omnibus diebus vite sue.
Delech. Quesiuit lanā et linū: et ope-
rata est cōsilio manū suarū. He. Sta-
ta est quasi navis in iustis: delōge
portās panē suū. Hau. Denode sur-
rexit: deditq; predā domesticis suis: et
ribaria ancillis suis. Zay. Cōsidera-
uit agnū et emīr eū: de fructu manū
suarū plātauit vineā. Yech. Accinxit
fortitudine lumbos suos: et roborā-
uit brachiū suū. Thech. Gustauit et vi-
dit quia bona est negociatio eius: nō
extinguit in nocte lucerna eius. Ioch.
Manū suā misit ad fornica: et dīgiti
eius apprehenderūt fūlū. Piaph. Ma-
num suā aperuit inopi: et palmas suas
tendit ad pauperem. Lamech. Nō time-
bit domū suā a frigore nivis: omnes
enī domestici ei velti sunt duplicibz.
Mem. Stragulatā vestē fecit sibi: bis-
sus et purpura vestimentū eius. Nun.
Nobilis in portis vir ei: quādo sece-
rit cū senatoribz terre. Samech. Sin-
donē fecit et vedit: et singulū tradi-
dit chanaanē. Ayu. Fortitudo et decōr
indumentū eius: et videbit in die no-
uissimo. Phe. Os suū aperuit sapiēcie:
et lēx clementie in lingua eius. Sade.

Cōsideravit semitas domū suae: et panē
ociosa non comedit. Loph. Surre-
xerunt filij ei: et bāllum ā pōdicauerūt: vir
ei et laudauit eā. Res. Multe filie agre-
gauerūt diuitias: tu supgressa es uni-
uersas. Syn. Fallax grācia et vana ē
pulcritudo: mulier timens dūm ipsa
laudabit. Thau. Date ei de fructu ma-
nū suarū: et laudet eā in pomis opa-
eius. **Incipit prologus in ecclesiastes**

Mentiri me ante hoc seme
quinquaginta. cū adhuc
romē essem et ecclesiasten
sande blesille legere ut eā
ad contemptū mūdi hui? puorare et
omne quod in mūdo crederetur putare
esse p nichilo. rogatū ab ea: ut i morē
cōmentarioli. obsecra quēq; differet:
ut absq; me posset intelligere que lege-
bat. Itaq; qm in prociūdu nri opia
subita morte subtrada est: et ubi non
meruim? o paula et eustochiū talem
vite nre habere cōsone: tanto vulnere
nūc percussus obmutui: nūc in bechle-
au posui? augustiore videlicet ciuita-
te: et illi? memorie et vobis reddo qd de-
leo. Hoc breuiter amonēs qd nullus
auditoratē secur? sū: sed de hebreo tras-
fectis maxime septuaginta interpretū
cōsuetudini me coaptavi: i hys dūta-
xat q nō multū ab hebraicis discrepa-
bant. In qdū aquile q; et hymachi et the-
odorionis recodant? sū: ut nec nouita-
te nimia. ledoris studiū deterrerem: nec
rursū extra cōficia meā fonte viciariis
omisso: opinionū riuulos cōsecarem.

Explicit prologus Incipit lūx ecclesiastes. j.

Uerba ecclesiastes. filij da-
uid regis iherlm. Va-
nitas vanitatum dixit
ecclesiastes: vanitas va-
nitatum et omnia vanitas.

Quid habet ampli? homo de uniuerso
labore suo quo laborat sub sole? Ge-
neratio preterit et generatio aduenit: ter-
ra autē in eternū stat. Oriē sol et occi-
dit: et ad locū suū reuertit: ibiq; rena-
scens gicat per meridiē: et flectitur ad
aquilonē. Iustitias uniuersa in circūu-
pgit spiritus: et in circulos suos reuertit.
Omnia flumina intrant in mare: et
mare non redūdat. Ad locum unde
exiit flumina reuertunt: ut iterū fluāt.
Cū res difficiles: non potest eas ho-
mo replicare humone. Nō saturat oculi
visu: nec auris auditu implet. Quid
est qd fuit? Ip̄m qd fuerat est. Quid est
qd factū ē? Ip̄m qd fectū ē faciendū.
Nihil sub sole nouū: nec valet quis
quā dicere: ecce hoc recens ē. Nam etiā
prestit in seculis: que fuerūt ante nos.
Nō est priorū memoria: sed nec corū
quidē que postea futura sūt erit reco-
ratio apud eos qui futuri sūt i nouis-
simo. Ego ecclesiastes fui rex iherlm in
iherlm: et posui in animo meo q̄rere
et inuestigare sapiētē de omnibus que
fuit sub sole. Hāc occupatōne p̄ssimā
dedit deus filiis hominū: ut occuparent
in ea. Vidi que fuit ruita sub sole: et
ecce uniuersa vanitas et afflictio spiritus.
Peruecti difficile corrigunt: et stultorū
infinitus est numerus. Locutus sum in
corde meo dicens. Ecce magnus effectus
sum et pressi omnes sapiētia q fuerunt
ante me in iherlm et mens mea cōtem-
plata ē multa sapiētē et didici: deditq;
cor meū ut scire prudētiā atq; doctri-
nam. errorēq; et stulticiā. Et agnouī
q i hys q; esset labor et afflictio spiritus:
et q i multa sapiētia multa sit indigna-
tio: et q addit sciētiā addit et laborē.
Dixi ergo in corde meo. Vada et
et affluā delicijs: et fruar bonis.

Et vidi q hpc q; esset vanitas. Rēsum
reputavi errorē: et gaudia dixi. Quid
frustra decipis? Cogitavi i corde meo.
abstrahere a vino carnē meā. ut ani-
mum meū trāsserē ad sapiētiā dei:
tarentq; stulticiā: donec viderē qd esset
utile filiis hominū: quo facto opus est
si sole numero dierum vite sue. Ma-
gnificavi opē mea. Edificavi michi
domos et plātaui vineas: feci ortos
et pomeria et conserui ea cūdi generis
arboribus: et erexui michi piscinas
aquarū ut irrigare filia lignorū germi-
nantium. Possedi seruos et ancillas.
multaq; familiā habui: armenta q; et
magnos omniū greges: ultra omnes
q fuerūt ante me i iherlm. Coacruavi
michi argentū et aurū: et substantias
regū et puinciarū. Feci michi cātores
et cātatices et delicias filiorū hominū:
scīphos et ureolos in ministratio ad
vina fundēda: et supgressus sū opibz
omnes qui ante me fuerunt in iherlm.
Sapiētia q; p̄seuerauit meū: et omnia
q desiderauerūt oculi mei nō negaui
eis: nec prohibui cor meū quin omni
voluptate fruerē: et oblectaret se i hys
que parauerā. Et hāc ratus sū parē
meā: si viderē labore meo. Cūq; me con-
uerissem ad uniuersa opē q fecerāt
man? mee. et ad labores in quibus
frustra sudauerā: vidi in omnibz va-
nitatē et afflictionē animi: et nichil pre-
manē sub sole. Trāsiui ad cōtemplan-
dam sapiētiā: errorēq; et stulticiā.
Quid est in quā homo: ut sequi possit
regē factorū suū? Et vidi q tantū p̄ce-
deret sapiētia stulticiā: quantū differ-
lux a tenebris. Sapiētijs oculi in ca-
pite ei? Stult? in tenebris ambulat. Et
didici q vn? vniūsq; esset inuicinus: et
dixi in corde meo. Si vnus et stult? et